

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skriftemaal og Altergang

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 273. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1858_1234-txt-shoot-idm118/facsimile.pdf (tilgået 29. maj 2022)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

der sælde deres Trang til uindskrænket Synds-Forgjælfelse, og tænkte, at den efter Herrens Bud skulde tiljigede Gæsterne ved hans Bord, og derfor hører vi nu endel Præster høitøst raabe paa, at enten maa det anstødelige Skriftemaal reent affattes, eller det maa paa en Maade frigives, saa baade hvem der vil, de kan gaae til Alters uden Strijtemaal, og Præsten kan indskrænke Tiljigelsen af Synds-forgjælfelse til dem, der vil gaae til Synds-bekjendelse og begjære Afløsning. Herved beraaber man sig dels paa sin egen omme Samvittighed, og dels paa Verdens Forargelse og den Skade, det kan gjøre og har gjort for Dyd og Sædelighed, at Mange tænker, de kan leve som de vil, naar de kun engang imellem gaaer til Skrifte og faaer deres Synder forladt af Præsten, og herimod er fra den statskirkelige eller folkekirkelige Side ikke stort at indvende, thi Statskirken, det er jo en blot menneskelig og borgerlig Indretning til Folkets Oplysning og Opbyggelse, som aldrig kan lykkes eller trives uden ved Frihed paa begge Sider, saa hverken Sognefolkene tvinges til at have mere med Sognepræsterne at gjøre i deres Saligheds-Sag end de selv vil, ei heller Præsterne tvinges til enten at sige eller gjøre noget i guddelig Betragtning, som strider mod deres Samvittighed eller Overbeviisning.

Naar vi derimod betragter Sagen fra sin rene aandelige og kristelige Side, da forslaaer det ingenlunde, hvad Præsterne med den omme Skriftemaals-Samvittighed beraaber sig paa, at Skriftemaalet ikke hos os Lutheraner saaledes som hos Papiisterne ansees for et Sakrament, og at, efter

